ఓం నారాయణ - ఆదినారాయణ

అవధూత లీల

అధ్యాయము - 9

దయాసాగరుడు

పరమ కారుణ్యమూర్తియైన శ్రీస్వామివారు తమను సంపూర్ణంగా నమ్ముకున్న భక్తులు ఈ విశ్వములో ఎచ్చట ఉండి స్మరించిననూ వెంటనే వారిని చిత్రమైన రీతులలో ఆదుకొనేవారు. భరించలేని భయంకరమైన వ్యాధులతో 28 బాధపడుతూ, బాధ భరించలేక శ్రీస్వామివారిని ప్రార్థించినప్పుడు అట్టివారి బాధను శ్రీస్వామివారు తన శరీరం పైకి తీసుకొని తానే అనుభవించి ఆ భక్తుని బాధ తీర్చేవారు.

ఒకప్పుడు శ్రీస్వామివారికి ఆయాసం వచ్చి చాలా బాధపడుతున్నారు. భక్తులు తెల్లగడ్డల (చిన్న ఉల్లిపాయల) రసం తీసి సుమారు చిన్నగ్లాసెడు త్రాగించారు. శ్రీస్వామివారికి నాడి అందకుండా పోయింది. శ్రీస్వామివారు శరీరం వదిలేస్తున్నారని అందరూ అర్ధరాత్రిపూట వరకు కూర్చుని ఏడ్చి, నిద్రపోయారు. కొంతసేపటికి వారు నిద్రలేచి చూస్తే శ్రీస్వామివారు లేరు. అందరూ అన్నిచోట్ల వెదుకుచున్నారు. అరగంటకు శ్రీస్వామివారు అప్పుడే స్నానం చేసి నవ్య నూతనంగా చిరునవ్వు లొలికిస్తూ వస్తున్నారు. ఆ దృశ్యం చూచి అంతా విస్తుపోయారు. ఏ భక్తుని బాధ వారు ఆ విధంగా తీసుకున్నారో ఎవరికి తెలుస్తుంది.

ఒకప్పుడొక కుష్టువ్యాధి పీడితుడు శ్రీస్వామివారి సన్నిధిలో ఉన్నాడు. శ్రీస్వామివారు బాధతో మూలుగుతున్నారు. అర్ధరాత్రివేళ రోశిరెడ్డి శ్రీస్వామివారి భాధను చూడలేక శ్రీస్వామివారి పాదములు వత్తటానికి కాళ్ళు పట్టుకున్నాడు. 'అబ్బో, అబ్బో! ఇప్పుడు నన్ను తాక కూడదు. దూరంగా పోయ్యా' అన్నారు శ్రీస్వామివారు. ఒక గంట తరువాత రోశిరెడ్డి కాలి బొటన వేలి క్రింద నిష్కారణంగా వ్రయ్యగా చీలి కుష్టువ్యాధివలె వ్యాపించింది. కుష్టురోగి బాధను శ్రీస్వామివారు తీసుకొని యుండగా తాను శ్రీస్వామివారిని తాకిన

ఫలితమిదియని గుర్తించి రోశిరెడ్డి నాలుగు రోజులు కేవలం గురుస్మరణ చేశాడు. నాలుగవ రోజుకు తన కాలు ఏమందూ లేకుండానే మామూలుగా బాగయింది.

గౌని పెంచలమ్మకు (గొలగమూడి) వళ్ళంతా విపరీతమైన జిల (దురద). నెలల తరబడి బరికిబరికి వళ్ళంతా మంటలు వచ్చాయి. ఎన్నో వైద్యాలుచేసి ఉపయోగంలేక మానుకున్నది. తన బాధను గురవయ్య ద్వారా శ్రీస్వామివారికి విన్నవించుకున్నది. ఆమెను రూ. 1000/- గుండంలో పోయమన్నారు. ఆమె అంత పెద్ద మొత్తం లేదని చెప్పింది. 'అయితే పదిరూపాయలు వేయమ'ను అన్నారు శ్రీస్వామివారు. తన దగ్గర పదిపైసలు కూడా లేవని మరురోజు మొరపెట్టుకున్నది. "ఆమెను ఐదు నిముషాలు నా ఎదురుగా నిలుచోమనయ్యా" అన్నారు శ్రీస్వామివారు. ఆమె అలా నిలుచున్న ఐదు నిమిషాలకు ఆమెను వెళ్ళిపొమ్మన్నారు. ఆ క్షణం నుంచి ఆమె దురదలు శాశ్వతంగా నివారణయ్యాయి. అయితే ఆ క్షణం నుంచి శ్రీస్వామివారు విపరీతమైన వంటి దురదతో వారం రోజులు బాధపడుతూ దువ్వెనతో ఒళ్ళంతా బరికించుకున్నారు.

శ్రీరాముడు, శ్రీకృష్ణుడువంటి అవతార పురుషులందరూ మామూలు మానవులుగానే వ్యవహరించారు. అదేవిధంగా చూచినట్లయితే శ్రీస్వామివారు శిబిచక్రవర్తిని మించిన త్యాగశీలి. కారణం తన నాశ్రయించిన వారికి తన శరీరాన్నే సమర్పించారు గదా!

శ్రీస్వామివారు కొందరికి ప్రత్యేకంగా కొన్ని వర్ణస్తుల ఇండ్లలో భోంచేస్తే జబ్బు పోతుందని చెప్పేవారు. బ్రాహ్మణింట్లో రెండు పూటలు అన్నం తిను అని గానీ, కోమటోళ్లన్నం మూడుపూటలు తిను అని చెప్పేవారు. అట్లాగే ఇతర వర్ణస్తుల ఇండ్లలో తినమని చెప్పేవారు. వారి మాటయందు విశ్వాసముంచి అలా చేసిన వారు ఊహించనంతటి మేలు పొందారు. వారిమాట నిర్లక్ష్యము చేసిన వారా పెన్నిధిని పోగొట్టుకున్నవారైనారు.

నూతేటి శ్రీరామానాయుడు శ్రీస్వామివారు తిరిగే రోజులలో శ్రీస్వామివారిని దర్శించారు. శ్రీస్వామివారు అప్పుడే అన్నం తెచ్చుకొని తినబోతున్నారు. శ్రీరామయ్యను తినమని శ్రీస్వామివారు బలవంతం చేసినా తినలేదు. తను తింటే ఆ అన్నం శ్రీస్వామివారికి చాలదని తలచాడు. "అయ్యా!

ఇవి వట్టి మెతుకులనుకున్నావా? ముందు రోజులలో గదా తెలిసేది" అని అన్నారు శ్రీస్వామివారు. శ్రీరామయ్య దోసిలినిండా అన్నం పెట్టి, "అట్లా పోయి తిని, ఆ కుమ్మరోళ్ళింట్లో నీళ్ళు త్రాగిపో" అన్నారు శ్రీస్వామివారు. వారలానే చేశారు. ఎన్నో సంవత్సరముల తర్వాత గూడా నేటికీ శ్రీస్వామివారి సేవ కంకితమై శ్రీస్వామివారి సేవకులకు నిత్యం అనికేపల్లి నుండి భిక్షాన్నం తెచ్చిస్తున్నాడు. ఇది ఆనాడు శ్రీస్వామివారు "ముందు రోజులలో కదయ్యా తెలిసేది" అని ఆశీర్వదించిన ఫలితమే కాబోలు!

కలిచేడు వాస్తవ్యుడు, 'కళ్యాణరాం మైకాగని' సర్వేయర్ పోలిరెడ్డిగారికి కో-ఆపరేటివ్ సొసైటీలో కొన్ని చిక్కులు వచ్చాయి. అదే సమయంలో వారు పని చేసే గనిలో మేనేజరు పని ఖాళీ వుంది. కానీ సొసైటి గొడవల వలన వారు గని ఓనర్ గారైన రాజాగారిని మేనేజరు పని తనకిమ్మని అడిగినా ప్రయోజనముండదని అడుగలేదు. సర్వజ్ఞమూర్తియైన శ్రీస్వామివారికా సొసైటీ గొడవలో ధర్మాధర్మాలన్నీ తెలియనివా!

ఒకరోజు పోలిరెడ్డిగారు శ్రీస్వామివారిని దర్శించి నమస్కరించారు. వారేమీ చెప్పుకోకుండానే శ్రీస్వామివారు "అయ్యో! ఈయన పాతాళ లోకానికధిపతి కావాలి. వాళ్ళెందుకో అడ్డు తగులుతున్నారు. దేవుడయ్యన్నీ తీసేస్తాడు. ఈయనకొక చీటి వ్రాసి ఇవ్వండి" అని చెప్పి తన ఆశీస్సుల చీటీ వ్రాసి వారికి ప్రసాదించారు. వీరే ప్రయత్నమూ చేయకుండానే వీరినే గని లోపల మేనేజర్‌గా నియమించారు. నాటి నుండి రెడ్డిగారికి శ్రీస్వామివారి యందు భక్తి శ్రద్ధలు దృఢమై నేటికీ ప్రతినెలా యాభై రూపాయలు ఆశ్రమానికి దక్షిణగా పంపుతుంటారు.

చెర్లోపల్లి వాస్తవ్యురాలు కూచి ఈశ్వరమ్మ చెప్పారు. ఒకనాటి రాత్రి తొమ్మిది గంటలకు అందరూ నిద్రపోతున్నారు. శ్రీస్వామివారు కూర్చుని యున్నారు. సమీపంలో రమణయ్య కూర్చొని కునికిపాట్లు పడుతున్నారు. శ్రీస్వామివారి కొరకు పెసర గుగ్గిళ్ళు తెచ్చిన ఈశ్వరమ్మ అంతదూరాన నిలబడి, 'అయ్యయ్యో! అందరూ నిద్రపోతున్నారే! ఈ గుగ్గిళ్ళు ఉపయోగపడే యోగ్యత లేక పోయింది!' అని మనసులో అనుకుంటూ వున్నది. శ్రీస్వామివారు చేయిచాచి "నాకు పెసర గుగ్గిళ్ళు పెట్టమ"ని రమణయ్యని అడుగుతున్నారు. "ఇది రాత్రి స్వామీ! ఉదయాన్నే తయారుచేయించి పెడ్తాము" అన్నాడు

రమణయ్య. శ్రీస్వామివారు "నాకు ఇప్పుడు కావాలి" అని గట్టిగా అడుగుతున్నారు. ఇది విని ఈశ్వరమ్మ సంతోషంగా తన గుగ్గిళ్ళ సంగతి చెప్పి శ్రీస్వామివారికి సమర్పించింది.

కలిచేడు వాస్తవ్యులు నరసారెడ్డి భార్య ఈశ్వరమ్మ కడు పేదరాలు. శ్రీస్వామివారంటే ఆమెకెంత ప్రేమో చెప్పలేము. శ్రీస్వామివారు ఆ ప్రాంతములో ఎప్పుడు పర్యటించినా వారి ఇంటి ముందున్న మసీదు ముందుండే వేపచెట్టు క్రింద విడిదిచేస్తారు. ఆమె తన ఇంట్లో ఒక కిలో డబ్బానిండా చక్కెర దాచి పెట్టి దానిని ఎంతటి ఇబ్బందిలోనైనా ఇంటివాడుకకు వాడేదికాదు. ఎవ్వరూ దాన్ని తాకేందుకు వీలు లేదు. ఆ స్వామి చక్కెరను అంత పూజ్య భావంతో దాచి ఉంచేది. శ్రీస్వామివారు వచ్చి దిగిన వెంటనే మొదట వేడినీళ్ళలో చక్కెర కలిపి సమర్పించేది. ఆయన కూడా వీటినెంతో ప్రీతితో స్వీకరించేవారు. శ్రీస్వామివారు నడిచే రోజులలో వారింటిలో తరచుగా ఆతిథ్యము స్వీకరించేవారు. క్రమేణా శ్రీస్వామివారి బృందంలో సంఖ్య పెరిగింది. ఆమెకు తన బృందం వలన ఆర్థికమైన భారము అనుకున్నారో ఏమోగాని అరుదుగా వారింటికి దయచేసేవారు.

ఆమె ఒకరోజు తన అలవాటు ప్రకారం శ్రీస్వామివారి పాదాలు తాకి నమస్కరించుకోబోయింది. కానీ శ్రీస్వామివారి సేవకులు ఆమెను దూరంగా ఉండమని గదమాయించారు. ఆమె దూరంగా కూర్చుని "స్వామీ మీ దివ్య స్పర్శన భాగ్యం లేకుండా నన్నీవిధంగా దూరం చేస్తున్నారా?" అని మనసులో బాధపడింది. వెంటనే శ్రీస్వామివారు "అమ్మో కాలులో ముల్లున్నది, తీస్తావా?" అంటూ కాలు అందించారు. చాలాసేపు ముల్లుకోసం వెతికింది. కాని ముల్లులేదు. "ముల్లులేదు స్వామీ" అని చెపితే "లేదా అమ్మా అయితే వద్దులే" అని కాలు తీసుకున్నారు.

డోలిలో తిరిగే శ్రీస్వామి కాల్లో ముల్లుగుచ్చు కోవడమేమిటి! వారు ముల్లు తీయమన్న కారణం అప్పుడందరికి అర్థమైంది. శ్రీస్వామివారు అతీతమైన యోగములో ఉండేటప్పుడు అందరూ వచ్చి పరిచర్యల పేరుతో తనను తాకితే బాధగా ఉంటుందని తనను ఎవ్వరూ తాకకుండా కొందరు సేవకులను కాపలా పెట్టింది శ్రీస్వామియే. మరిప్పుడు వాళ్ళ మాట కాదని తన పాదములు తాకి నమస్కరించుకోనిస్తే వాళ్ళు నొచ్చుకుంటారని యుక్తిగా

ముల్లు తీసే ప్రసక్తితో ఆమె కోరిక తీర్చారు శ్రీస్వామివారు.

తూపిలి పిచ్చెమ్మ శ్రీస్వామివారి గుడ్డలు ఉతుకుతూ నిత్యమూ తమ బర్రెపాలు శ్రీస్వామివారికి సమర్పిస్తూ, శ్రీస్వామివారిని సేవించేది. ఆమె ఒకప్పుడు బిడ్డల అనారోగ్యము, భర్త యొక్క కోడిపందాలు, త్రాగుడులాంటి అనేక చిక్కులతో బాగా వేసారిపోయింది. తులశవ్వగారు ఆమెను పాత ఇల్లు వదలి ఆశ్రమం ప్రక్కగా చిన్న పాక వేసుకొని వుండమన్నది. కాని ఆశ్రమం ప్రక్కన ఆమెకు లభించిన స్థలం దయ్యాలకు నిలయమని, అక్కడ నివాసం వద్దని వాస్తు తెలిసినవారు సలహా ఇచ్చారు. శ్రీస్వామివారిని అడిగితే "గవర్నమెంటు డబ్బులిస్తారు. ఇల్లు వేసుకుంటారు" అని చెప్పారు. కానీ ఆ స్థలం మంచిదో కాదో చెప్పలేదు. కొన్నాళ్లు గడిచాక, గాలివాన సహాయనిధి నుండి నిజంగానే అనుకోకుండా అప్పటికప్పుడు ఆమెకు ప్రభుత్వం డబ్బు ఇచ్చింది.

కనుక ఆ దయ్యాల స్థలంలోనే కొట్టం వేశారు. ఇంట్లో చేరారు. కాని శ్రీస్వామివారు వచ్చి పాదం పెడితే అన్ని పీడలూ పోతాయని పిచ్చమ్మ ఆశపడి శ్రీస్వామివారిని అర్థించింది. "ఇప్పుడు శ్రీస్వామివారు గనుక ఆమె ఇంటికి వెడితే ఇకనుంచీ అందరిళ్ళకూ రమ్మని జనం పోరుపెడతారు" అని అభ్యంతర పెట్టారు కొందరు సేవకులు. కానీ ఐదవ రోజున శ్రీస్వామివారు "నన్ను కొత్త ఇంటికి తీసుకుపోండయ్యా!" అని తొందర చేశారు. కానీ భక్తులు శ్రీస్వామి వారిని ఆంజనేయస్వామి గుడికి తీసుకెళ్లారు. అప్పుడు శ్రీస్వామివారు "ఇక్కడికి కాదు" అని దక్షిణం వైపు పిచ్చెమ్మ ఇల్లు చూపారు. కాని శ్రీస్వామివారి సేవకులు పడమర వైపునున్న తూము దగ్గరకు తీసుకుపోయారు. శ్రీస్వామివారు బలవంతం చేసి అందరినీ దక్షిణం వైపుగా నడిపించి, నేరుగా పిచ్చమ్మ ఇంటికి తీసుకుపోయేంతవరకు గోల చేశారు. అచ్చటికి చేరగానే "మన మిచ్చట మూడు రోజులుండాలయ్యా!" అన్నారు. ఆ సమయంలో పిచ్చెమ్మ చాకిరేవులో వున్నది. కొంతసేపటికి ఇల్లుచేరి, శ్రీస్వామివారిని చూచి, తాను చూస్తున్నది స్వప్నమా నిజమా అని, తన కోరిక తీర్చిన శ్రీస్వామివారికి ఏ విధంగా ఉపచారాలు చేయాలో తెలియక ఉక్కిరి బిక్కిరైంది. **భగవంతుడు భక్తికి బందీ గదా!** 29

పెన్న బద్వేలు ప్రాంతంలో శ్రీస్వామివారు వుండేటప్పుడు వక్కెమ్మగారు

శ్రీస్వామివారి బృందానికి వంట చెరకు, విస్తరాకులు సమకూర్చుతూ చెట్లక్రింద ఏకాంతంగా కూర్చుని ధ్యానంలో వుండేది. అలాంటప్పుడు ఆమెకు భోజనం విషయమే గుర్తుండేది కాదు. ప్రేమమూర్తియైన శ్రీస్వామివారు, "వక్కెమ్మ అన్నం తినమరిచి పోయిందయ్యా! ఆమెను పిలిచి అన్నం పెట్టండి" అని సేవకులను హెచ్చరించేవారు.

వక్కెమ్మ అప్పుడప్పుడూ వచ్చి శ్రీస్వామివారిని దర్శించి ఇంటికి వెళుతుండేది. ఒకప్పుడు శ్రీస్వామివారామెలో ఎలాంటి మార్పు తెచ్చారోగాని స్వామిని వదలిపెట్టి ఇంటికి పోలేకపోయింది. ఆమెవచ్చి నమస్కరిస్తే **"వక్కెమ్మ చచ్చిపోయిందనుకున్నానే" అన్నారు శ్రీస్వామివారు. మనలో ఉండే ఆశావ్యామోహాలు, బంధుప్రీతి మొదలగు చాపల్యాలను శ్రీస్వామివారు యోగశక్తితో క్షాళనము చేసేవారు. మన ఆధ్యాత్మిక పురోభివృద్ధి పట్ల**
30 **వారికి గల శ్రద్ధ, వారి శక్తి సామర్థ్యములు మనమర్థము చేసుకొని తగు విధంగా సాధన సాగిస్తామని పై విధమైన మాటల ద్వారా వారు చేసిన పని మనకెరుక పరచేవారు.**

ఇదే విధంగా నిరంతరము స్వామి సేవలో ఉండే గుత్తా నరసమ్మకు అప్పుడప్పుడూ ఇంటికి వెళ్ళి తన వాళ్ళందరినీ చూచి రావాలని ఉండేది. శ్రీస్వామివారినడిగితే పంపేవారు కాదు. ఒకరోజు "నరసమ్మ చచ్చిపోయింది" అని చీటి వ్రాసి తన ఆశీర్వాద ముద్రవేసి నరసమ్మకిచ్చారు శ్రీస్వామివారు. అది మొదలుకొని ఆమెకు ఇంటిధ్యాసే లేకుండాపోయింది.

శ్రీస్వామివారి బృందంలోని వారంతా పనులమీద వెళ్ళారు. "శ్రీస్వామివారికి జావపోయి. నేను స్నానం చేయలేదు" అని తులశమ్మ వక్కెమ్మను పంపింది. వక్కెమ్మ ఎన్నడూ శ్రీస్వామివారికి గంజి పోయడం వంటి సేవ చేయలేదు. అంతేగాక, తాను హరిజన కులానికి చెందినందువలన అట్టి సేవ చేయడానికి తానర్హురాలు అవునో కాదోనని శంకించింది. భయంతోనే జావ తీసుకొని శ్రీస్వామివారి వెనుక నిలబడింది. సర్వజ్ఞులైన శ్రీస్వామివారు "రా వక్కెమ్మా! భయమెందుకమ్మా! రా! జావ రేకలో పోయి" అని పిలిచారు. సత్పురుషుల పట్ల భక్తిశ్రద్ధలు, పవిత్రమైన నడవడి లేకపోవడమొక్కటే కులహీనత అని శ్రీస్వామివారి భావం.

నిజానికామె తత్వం అలాంటిదే, ఒకసారి నెల్లూరు బస్టాండులో ఆమె నిద్రిస్తుండగా ఒక దొంగ ఆమె కుడిచెవికున్న కమ్మ విప్పుకుంటున్నాడు. అది గుర్తించి ఆమె కదలకుండా పడుకొని విప్పుకోనిచ్చింది. ఆ పని అవగానే ప్రక్కకు వత్తిగిలి ఎడమ చెవి కమ్మ గూడా విప్పుకునేందుకు అవకాశం కల్పించింది. తెల్లవారి ఆ కమ్మల గురించి అడిగిన ఆశ్రమవాసులతో ఆమె "నాకంటే దరిద్రుడెవడో వచ్చి కమ్మలు తీసుకుంటుంటే పోనీలే అని తీసుకుపోనిచ్చాను" అని చెప్పింది.

గోపవరంలో ఒకకుక్క ఒక రైతుకున్న మందలోని గొఱ్ఱెలను ప్రతి నిత్యం ఒకటి చొప్పున చంపి తినేస్తుండేది. అతని కడుపు మండి ఆ కుక్కను చురకత్తితో నరికేశాడు. ఆ తరువాత అదేమి చిత్రమోగాని, అతనికి పుట్టిన ప్రతిబిడ్డా కుక్కవలె అరిచి చనిపోయేవాడు. అతను తన బాధను శ్రీస్వామివారికి మొరపెట్టుకున్నాడు. "పుడుతాడు, పుడుతాడు, పుడుతాడు" అని శ్రీస్వామివారు ముమ్మారు పలికారు. వారి అమృత వాక్యం ప్రకారం ముగ్గురు మగపిల్లలు పుట్టి జీవించారు.

మందల వెంకయ్యకు శ్రీస్వామివారితో పరిచయంలేదు. 1956లో ఒక రోజు ఉదయాన్నే శ్రీస్వామివారు వీధిలో వెంకయ్యకు ఎదురుపడి తమ రెండు చేతులతో తల గీరుకుంటూ నాన్చే మాటలలో "నీకొక మాట చెప్పాలి, ఆనక (తర్వాత) అటురా! ఊ ఆ" (సరేనా?) అని చెప్పి వెళ్ళారు. ఆ గ్రామస్తులొకరు శ్రీస్వామివారిని తమ ఇంటికి తీసుకుపోతుండగా ఆయన వెంట వెంకయ్య వెళ్ళాడు. శ్రీస్వామివారు ముంత, పంగాలకఱ్ఱ (పైన రెండుగా చీలియున్న కఱ్ఱ) తీసుకొని పోతున్నారు. వెంకయ్య ఆయనతో కూడా నడిచాడు. శ్రీస్వామివారు వెంకయ్య గారింటికి వచ్చి నాలుగు ప్రక్కలా చూచి "ఇక్కడ మనం చూడవలసిందేమిలేదు. అన్నీ బాగానే వున్నాయి. తెల్ల ఇల్లు కడుతాడు. ఇంతవరకూ తెల్ల ఇల్లు కడతారు" అని చేతితో నేల మీద హద్దు గీచి చూపించారు. వారు నివసించే పూరింటిలోకి వెళ్ళి ఈశాన్యం వైపు అంకణంలోని దూలం క్రింద జానెడు వ్యాసం, జానెడు లోతు గుంట త్రవ్వించి, ఆ గుంటలో పాలు తెప్పించి పోశారు. శ్రీస్వామివారు పోసిన పాలు గుంట నుండి పొర్లి ఈశాన్యం వైపు పారినాయి. "అంతేలే, ఇంకేముంది? అంతా బాగుంది" అంటూ వెళ్ళారు శ్రీస్వామివారు. వెంకయ్య గారి ప్రార్థనపై

ఆనాటి మధ్యాహ్నం శ్రీస్వామివారు వారి ఇంట్లో భోంచేశారుకూడాను.

అప్పటిలో మిద్దె కట్టే స్తోమత వెంకయ్యకు లేదు. కాని కొన్నాళ్ళకు సిరిసంపదలు కలసి వచ్చి పొలం కొనడమేగాక, శ్రీస్వామివారు చెప్పినట్లు మిద్దెఇల్లు కూడా కట్టుకున్నారు. చిత్రమేమంటే వాస్తువాళ్ళు వచ్చికూడా ఖచ్చితంగా శ్రీస్వామివారు చూపినంతవరకే ఇంటి ప్లాను కుదర్చటమే. "శ్రీస్వామివారి అనుగ్రహము వలన ఇంతటివాడనయ్యాను" అని కృతజ్ఞతలు తెలుపుతున్నాడు.

దేవుడయ్య (చిలకలమట్టి) చాలా బీదవాడు. కాని గొప్పభక్తుడు, త్యాగశీలి. శ్రీస్వామివారు వారి గ్రామం వెళ్ళిన 5, 6 పర్యాయములు గూడా శ్రీస్వామివారి బృందమంతటికీ ఎంతో భక్తి శ్రద్ధలతో వీరొక్కరే ఆతిథ్యమిచ్చేవారు. వారి ధర్మబుద్ధికి శ్రీస్వామివారు ఎంతో సంతోషించారు. ఇలాంటి ధర్మపరులు ధనికులుగా వుండడం ప్రపంచానికెంతో ప్రయోజనమనుకున్నారు కాబోలు, శ్రీస్వామివారు ఒకనాడు దేవుడయ్యగారి చేత రాగి అంబలి కాయించి ఒక క్రొత్త కుండలో పోసి మూతపెట్టి అంబలి కుండను దేవుడయ్యగారింటిలో ఈశాన్యదిశలో ఒక గజం లోతులో భూమిలో పూడ్పించారు. ఆనాటి నుండి వారు సిరిసంపదలతో, దానధర్మాలతో ఎంతో ప్రఖ్యాతి గాంచి ఉన్నత స్థితి పొందారు.

తిరుపతి జానకిరామయ్య (నెల్లూరు) కుమార్తె రమణమ్మ శ్రీస్వామివారిని గూర్చి విని దర్శించాలని ఉబలాట పడింది. కాని ఆమెకు వారిని దర్శించే భాగ్యం కలుగలేదు.

ఒకప్పుడు శ్రీస్వామివారు నెల్లూరులోని ప్రభుత్వ ఆసుపత్రి ఎదురుగా ఇప్పుడు ధర్మసత్రం వున్న ప్రదేశంలో విడిది చేశారు. ఆ రోజుల్లో ఆ ప్రాంతమంతా చిట్టడవి, ఇంకా భవనాలు కట్టలేదు.

శ్రీస్వామివారి దర్శనార్థం పోతూ కొందరు స్నేహితురాళ్ళు రమణమ్మను కూడా పిలిచారు. తాను అప్పటికి భోజనం చేయకున్నాగాని మధ్యాహ్నం ఒంటిగంటప్పుడు వెంటనే బయలుదేరింది. 'మేమంతా భోంచేశాము. నీవు కూడా భోంచేసి వచ్చివుంటే బాగుండును, అకాలమవుతుంది' అన్నారు స్నేహితురాళ్ళు. 'స్వామి పెట్టడా నాకన్నం?'

అని ధీమాగా అన్నది ఆమె. 'స్వామి బృందం పన్నెండు గంటలకే భోంచేసి వుంటారు, ఇప్పుడెక్కడ వస్తుంది అన్నం?' అన్నారు వారు. శ్రీస్వామివారు మరొక చోటికి మకాం మారాలి పదండన్నారు. అందరూ భోంచేశాక శ్రీస్వామివారిని కదలమన్నారు. శ్రీస్వామివారు పక పక నవ్వుతూ 'బిడ్డలు రావద్దయ్యా? బిడ్డలు ఇక్కడుంటే మనం పోతే ఎట్లా?' అన్నారు. అంతలోనే రమణమ్మ, ఆమె స్నేహితురాళ్ళూ వచ్చారు. అందరికీ తమ ఆశీస్సుల చీటీలు వ్రాయించి, రమణమ్మకు మాత్రం.... 'ఈమె మనం బువ్వ పెడతామని వచ్చిందయ్యా! బువ్వ పెట్టండి' అన్నారు. 'అన్నం అయిపోయింది. స్వామీ!' అంటే, 'అయ్యో, అన్నం వుండ్లా? అన్నం వండిన పాత్రలో చూడండయ్యా?' అన్నారు. నిజానికి అన్నం తిని ఖాళీ పాత్ర కడగకుండా పడేసి పెట్టారు. శ్రీస్వామివారు చెప్పారు కనుక ఆ అన్నపు పాత్ర తుడిచి చూస్తే ఇద్దరు మనుషులకు సరిపడేటంత అన్నమున్నది. దానిని రమణమ్మ తృప్తిగా భోంచేసింది. వారి స్నేహితురాళ్ళు కూడా ప్రసాదంగా స్వీకరించారు. 'ఈమె సామాన్యమైనది కాదు. పదో చూపు మనిషి' అని శ్రీస్వామివారు ఆమెకు చీటీ వ్రాయించారు.

'వక్కెమ్మ 99 వాకిళ్ళు ఎక్కాలి' అని శ్రీస్వామివారు ఒకసారి చీటీ వ్రాయించారు. అది విని వక్కెమ్మ పట్టరాని దుఃఖంతో ఏడుస్తూ శ్రీస్వామివారి పాదాల మీద పడి, 'స్వామీ, మీకు ఇష్టంలేకుంటే నన్ను అడవిలో ముష్టిచెట్టుగానైనా పుట్టించండి. కాని మరలా మనిషి జన్మవద్దు' అని రెండు గంటలసేపు వారి పాదాలను తన కన్నీటితో అభిషేకించింది. ఆ కరుణామూర్తి 'ఆమె ఇక వచ్చేది లేదని దేవునిపై ఆనపెట్టి వ్రాసివ్వయ్యా!' అని వ్రాయించారు.

తలుపూరు గ్రామస్తులు వి. సుందరరామిరెడ్డిగారు ఇలా చెప్పారు.

'1977వ సం॥లో శ్రీస్వామివారి బృందం కొన్నాళ్ళు ఉండేందుకుగాను, శ్రీ యస్.వి.కె. రెడ్డిగారి పద్మావతిగనిలోని ముప్పై అంకణముల విశాలమైన పూరిపాకను ఇప్పించాను. ఒకరోజు ఉదయాన్నే శ్రీస్వామివారు 'ఇక ఇక్కడ క్షణం ఉండకూడదు. వెంటనే మరొక చోటుకు వెళ్లిపోవాలని' తొందర చేయసాగారు. శ్రీస్వామివారి సేవకులు మధ్యాహ్నం రెండు గంటల వరకు తాత్సారం చేసి శ్రీస్వామివారినచ్చట నుండి కదిలించలేదు. శ్రీస్వామివారు మరొక తావుకు వెళ్ళాలని, ఇబ్బంది వస్తుందని

తొందర చేస్తూనే వున్నారు. ఇంతలో పూరిపాక ఎలా అంటుకుందో మంటలు రేగాయి. శ్రీస్వామివారిని దూరంగా కూర్చోబెట్టారు. శ్రీస్వామివారు ఆ మంటవైపు చూపుతూ 'అంతా బంగారం కరుకులయ్యా చూడండి. అంతా బంగారమే' అని అరుస్తున్నారు. పూరిపాకంతా తగులబడి పోయింది.

'తగలబడినందుకాయనేమీ బాధ పడవద్దని చెప్పు. ఆయనకు ఇరవై కోట్లు ఆదాయం వస్తుంది.' అని ఒక చీటి వ్రాయించి నా చేత పంపారు. అనతి కాలంలోనే శ్రీ యస్.వి.కె. రెడ్డిగార్కి అనుకోని విధంగా చాలా గొప్ప ఆర్థికాభివృద్ధి కలిగింది. అదంతా శ్రీస్వామివారి ఆశీస్సుల ఫలితమే.

శ్రీస్వామివారు ఒకప్పుడు వి. సుందరరామిరెడ్డిగారి తోటలో విడిది చేసియున్నారు. అక్కడున్న ఎండుటాకులు, తుక్కు జవిరి శ్రీస్వామివారి అగ్నిగుండంలో వేశారు. ఆ తుక్కులో డైనమైట్లలో వాడే కేపు ఉండి అది మంటలో వేయగానే బ్రహ్మాండమైన శబ్దంతో పేలింది. అక్కడున్న వారంతా భయభ్రాంతులై తలోవైపు చెల్లాచెదురుగా పరుగెత్తారు. కానీ అగ్నిగుండం ముందే కూర్చొనియున్న శ్రీస్వామివారు ఒక్క అంగుళం కూడా కదలలేదు సరికదా భయచిహ్నాలు వారి ముఖంలో కనిపించలేదు. అక్కడున్న వారంతా శ్రీస్వామివారి స్థితికి అబ్బుర పడ్డారే కానీ వారి నిజస్థితి తెలుసుకున్నారా?